

Теоретичні аспекти модернізації розвитку регіонів України

І. А. ОСТРОВСЬКИЙ

Харківська національна академія міського господарства

Найважливішим шляхом розвитку української економіки є її модернізація. Йдеться про головний сенс розвитку – сполучення нової парадигми державного управління з амбітними масштабними перетвореннями в економічній, науково-технологічній та освітній сферах. Згадаймо, яких економічних і соціальних успіхів досягли повоєнна Європа і Японія, яким несподіваним було зростання азійських «тигрів» і «драконів» і як стрімко зараз розвиваються Китай, Індія, Бразилія, деякі інші країни.

Українська економіка має передумови для прискореного зростання, оновлення її технологічної системи. Необхідно зробити правильний вибір. Для цього треба оцінити економічний і технологічний стан країни, її реальний потенціал, прийняти нову доктрину розвитку - сформулювати генеральний напрямок цього розвитку і визначити його «точки зростання». Потім розробити і здійснити прагматичну, позбавлену будь-яких ілюзій стратегію, відкрито і в деталях проаналізовану і усвідомлено прийняту суспільством.

Передчасна орієнтація на «інноваційний розвиток» викликає асоціації з політикою «великого стрибка» і може призвести до неефективного використання, розбазарювання ресурсів. У задачі запозичення мета визначена набагато чіткіше порівняно з інноваційним розвитком. Це є важливим аргументом на користь концентрації інформації і координації діяльності.

Для забезпечення швидкого зростання необхідно проводити політику, адекватну стадії розвитку країни, і вчасно її міняти. Це, зокрема, відноситься до політики тарифів, накопичення золотовалютних резервів, створення великих корпорацій і підтримки малих фірм, запозичення західних технологій та розробки власних інновацій.

Західна «рецептура» подолання кризи національної економіки в усіх

випадках спирається в першу чергу на активізацію діяльності в галузях, здатних пожвавити процеси в супутніх виробництвах. До їх числа традиційно відносять будівництво та інфраструктурні галузі (дороги, ЖКГ та ін.) Доведено і стало загальновідомим: кожна гривня, вкладена у будівництво, змушує обертатися мінімум чотири гривні в суміжних галузях, що забезпечують інвестиційно-будівельні процеси, сферах діяльності, майже п'ятикратно збільшуючи кількість робочих місць, істотно змінюючи на краще інвестиційний клімат і народжуючи позитивні очікування ділового середовища.

Аналіз антикризових програм (США, Німеччини, КНР, Великобританії, Франції та ін.) показав, що всіх пов'язує одна спільна системна ознака - посилення ролі держави у сфері активізації будівельних та інфраструктурних програм, а також інновацій.

У процесі модернізації економіки зазнають якісні зміни всі підсистеми регіональної ринкової інфраструктури (структурна, функціональна, інформаційно-комунікаційна та ін.), що позитивно позначається на ринковій життєдіяльності суб'єктів регіональної економіки. Важливо помітити, що оновлення ринкової інфраструктури не повинно відставати від темпів розвитку регіональної економіки, в зв'язку, з чим її модернізація зобов'язана все більше сприяти структурним перетворенням в регіоні. Одні господарюючі суб'єкти інфраструктури при цьому перехресним чином користуються послугами інших, що створює мережеве переплетення послуг всередині регіональної ринкової інфраструктури. У процесі функціонування регіональна ринкова інфраструктура об'єктивно потребує вдосконалення відповідно до ринкових вимог та громадських перетворень. Розвиток ринкової інфраструктури виступає багатогранним процесом поєднання рутинних, традиційних процесів, видів діяльності та послуг з еволюційними новаціями, модифікацією і прискореною модернізацією, обумовлених соціально-економічним прогресом.